

BINEVESTITORUL

„Ce frumoase sînt pe munți picioarele celui-ce aduce VESTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mîntuirea“. (Isaia 52, 7).

„Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți VESTE BUNA (Evanghelia) la orice făptura“ [Mar. 16, 15].
„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc!“
(Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întai a Iudeului, apoi a Grecului“.
(Rom. 1,16).

Anul 6.

No. 11-12.

Chișinău.

Cuvîntul frățesc adresat copiilor lui Dumnezeu.

Fiecare credincios, luminat de adevărul Evangheliei, cunoaște ce rol joacă poporul evreu în istoria și destinul omenirii. Actualmente poporul evreu, ca și prorocul Iona, s'a abătut dela chemarea lui Dumnezeu și împreună cu alte popoare plutește pe marea vieții, care din ce în ce se agită mai tare. Numai atunci, când poporul Izrael se va întoarce la Dumnezeu, îndeplinind chemarea sa, așa cum a făcut prorocul Iona, numai atunci va veni pacea mult dorită și fericirea întregii lumi.

Oricine ajută la întoarcerea evreilor către Dumnezeu, accelerează venirea păcii întregii lumi, și pentru aceasta stăruință va primi dela Dumnezeu o deosebită binecuvîntare.

Pentru întoarcerea poporului Izrael

la Dumnezeu prin Mesia-Hristos Domnul trimetea în toate veacurile pe servii Săi, cari nu încetau de a striga: „De dragostea Sionului nu voi tăcea, de dragostea Ierusalimului nu voi înceta, până nu se va arăta mîntuirea lui, lumina soarelui și izbăvirea lui, ca o făclie, care s'aprinde“ (Isaia 62, 1). Acești servi credincioși și astăzi duc vestea mîntuirii în Hristos evreilor, „ramurilor tăiate din pricina necredinței lor, însă pe care Dumnezeu prin Isus Hristos le poate iarăș altoi. (Rom. 11). Dumnezeu din mila Sa scoate și astăzi unele persoane din întunec, în care sa află poporul evreu, luminându-i cu lumina lui Hristos. Cu ajutorul lui Dumnezeu și în Chișinău unii evrei au crezut în Hristos. Pe lângă Misiunea „Mildmay“

cu mari greutate și piedici s'a născut o mică comunitate cu numele „Evrei-Creștini Noului Testament“, care ajutată de prietenii misiunii ne-evrei, răspândește vestea mântuirii în Hristos printre poporul evreu.

Ca și în timpurile restabilirii Ierusalimului (Cărțile lui Ezdra și Neemia) ni se pun diferite piedici din partea dușmanilor lui Dumnezeu. Unii deschis se luptă, cum erau dușmanii Sambat și Tobia cu șiretenile și clevețirile lor, alții—ascuns, sub masca religioasă, cumpărați cu „argint“ (mită), cum erau Șemaia și prorocița Noadia (Neemia 6). Dușmanii stăruesc în toate chipurile să împiedice restabilirea poporului Izrael.

Deaceea ne adresăm tuturor copiilor lui Dumnezeu cu rugămintea această să se roage pentru noi și împreună să ducem vestea mântuirii în Hristos, ca să învieze și se unească oasele uscate a poporului Izrael (Iezec. 38).

Adunările noastre în timpul de iarnă sunt arhipline. Adeseaori se întâmplă, că mulți vizitatori stau în picioare ceasuri întregi, ascultând Evanghelia lui

Hristos. În fiecare sâmbătă avem adunare specială pentru copii din poporul evreu (100 copii). Unii copii vin cu părinții. E foarte interesant, când copii cântă în limba evreiască diferite cântări despre iubirea lui Hristos. Sunt mulți vizitatori cari cred în adevărul lui Hristos, însă de frică nu-L mărturisesc deschis, fiindcă materialicește ei sunt strâns legați cu evrei necredincioși, și dacă ultimii vor afla despre credința lor în Hristos, atunci încep să-i persecute și-i alungă din servicii. Printre credincioșii noștri aci nu avem întreprinderi, unde ar putea să muncească și să câștige pâinea necesară. Dar ce la o oameni este cu neputință, la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință și cu cât cresc piedicile, cu atât noi trebuie să întărim mâinile noastre (Neemia 6,8) și să ne rugăm pentru mântuirea poporul Izrael (Rom. 10,1).

Vom fi foarte mulțumiți și bucu-roși dacă cineva din frați fie în scris sau în persoană ne va povești, că se roagă pentru noi.

Fratele vostru în Hristos
L. Averbuch.

TALMUDUL ȘI DESVOLTAREA LUI.

Talmudul se compune din două părți diferite: Mișna și Ghemara. Prima se compune din texturi, adoua din explicațiuni și tălmăciri referitor la prima parte.

Studierea talmudului se începe de obicei cu studiarea Mișnei.

Sub acest cuvânt (Mișna) se înțelege colecționarea (strângerea) definițiunilor și legilor tradiționale, în cari se cuprinde toate laturile legislației administrative și religioase. În opera aceasta de compunere al acestui codex au lucrat mai multe generațiuni de învățați, și a fost terminat în veacul al doilea de către rabi Ieguda.

Mișna se împarte în șase părți, cari se împart și ele la rândul lor în capitole, paragrafe și tractate.

O scurtă expunere a conținutului celor șase părți ne va arata cât de grandioasă este legislația Mișnei.

I. Despre *Rodurile pământului*. După primul capitol care se compune din binecuvântări, urmează capitolele despre zecială, primele roduri, prinosuri, daruri cari trebuie să fie aduse preoților, leviților și săracilor; despre încetarea lucrului pe câmp în timpul anului al șaptelea, și interzicerea amestecăturii în altoirea pomilor și în pepenierie. Conține opt tractate.

II. Despre *serbători*: sâmbăta, re-pausul sâmbetei, sărbători, posturi, paștele, sărbătoarea corturilor, anul nou, ziua ispășirii; despre interzicerea lucrului și aducerea jertfelor și executarea ceremoniilor în timpul acestor zile. Conține unsprezece tractate.

III. Despre *femei*. Legile căsătoriei, divorțului, leviratului, adulterului și despre făgăduințele nazireatului. Conține șapte tractate.

IV. Despre *daune*: Legislația civilă afară de tratatul care tratează despre închinarea la idoli și tratatul „Aboth“ care se compune din diferite sentințe morale a talmudiștilor. In

aceasta carte se vorbește despre afaceri comerciale și judiciare, despre vânzări, și cumpărări, ipoteca, și altele; despre organizarea tribunalelor, procese, dovezi, jurământ și altele. Conține opt tractate.

V. Despre lucrurile *sfinte*: despre jertfe, întâi născuți, carnea curată și necurată, descrierea templului lui Irod. Conține zece tractate.

VI. Despre *Curățire*. Legile curățeniei și necurăteniei leviiților, despre persoanele și obiectele curate și necurate. Despre lucrurile cari pot deveni necurate prin atingere. Conține nouă tractate.

Ş A B S A I Ț V I.

În timpul când în Germania trăia un om bogat și învățat cu numele Ezdras Edțardis, în Turcia s'a proclamat drept Mesia un evreu cu numele Șabsai Țvi. Mulți persieni, evrei și chiar europeni au crezut, că el este Mesia. Ei au postit și au făcut rugăciuni cu scopul de a se pregăti pentru împărăția glorioasă a noului Mesia. Au părăsit chiar și ocupațiunile lor și au plecat în Turcia, numai că să fie cât mai aproape de el. Mișcară această a tulburat chiar și unele cercuri creștine. Un evreu bogat cu numele Texa a scris lui Edțardis scrisori în cari descrie minunile lui Șabsai Țvi. Unii comercianți-creștini au venit la Edțard, zicându-i: „Domnule Edțardis, ce să facem? Noi am primit știri nu numai din partea evreilor, ci și din partea agenților noștri comerciali din Smirnă, despre minunile lui Șabsai Țvi, făcute în Constantinopol și alte orașe din Turcia; mulți evrei l-au recunoscut drept Mesia și-l urmează. Atunci ce va fi cu învățăturile lui Isus Hristos din Nazaret în care crede toată lumea, că El este Mesia?”

Ezdras Edțardis, fiind un creștin

foarte credincios, le-a răspuns: „Mă mir, că D-voastră, cari sunteți creștini, și nu credeți pedeplin, că Isus din Nazaret este adevăratul Mesia? Șabsai Țvi era un înșălător, și toate minunile lui sunt numai minciuni. Aveți puțină răbdare și veți vedea cine este el. Așa și s'a împlănit. Șab-tai Țvi a fost prins în Constantinopol de către Mufti și dus la Adrianopol înaintea sultanului Mahomet. Sultanul i-a propus următoarele: să primească religia mahomedană sau să fie omorât. El nu s'a gândit prea mult ce să facă și a trecut la religia mahomedană, spunând, că el de mult avea de gând să primească sf. religie mahomedană și acuma e foarte fericit, că poate împărtăși această religie în prezența sultanului. Șabsai Țvi a stăruit să aducă la religia turcilor și pe alți evrei, și aceasta a reușit s'o facă cu succes deosebit, când a denunțat pe evrei, că ei ar fi vorbit de rău pe sultan. Mulți evrei de frica morții au trecut la mahomedanizm. Dar și nenorocitul Șabsai Țvi a avut sfârșit trist. În anul 1676 a murit în închisoare.

BIBLIA.

Traducerea și răspândirea ei.

Una din traduceri importante în limbile europene este traducerea în limba engleză. Wicliff, Tyndale și Caverdale erau bărbați aleși de Dumnezeu pentru lucrul acesta mare. Tyndale era învinuit de dușmanii săi, că traducerea lui ar avea multe greșeli și nu e exactă. La aceasta învinuire el a răspuns: „În ziua aceea mare, când mă voi prezenta înaintea lui Dumnezeu, voi chema ca martor pe Inuși Dumnezeu, că n'am schimbat nici un text din voința mea personală. Bibliile Wicliff au fost arse; numai 170 exemplare au scăpat de focul dușmanilor

Când regina Angliei a fost odată întrebată despre pricina măriri împărăției sale, ea a arătat la biblie. Și într'adevăr Anglia răspân-dește biblia nu numai printre poporul său, dar și printre popoarele păgâne.

Cultura Americii deasemenea e rezultatul influenței bibliei. Statele Unite au fost întemeiate de bărbați, cari jubeau biblia și se călăuzeau după principiile ei.

Nici-o carte n'a fost tradusă în atâtea limbi ca biblia. Ea nu-și pierde frumuseța nici odată. Germanul spune, că biblia e inima poporului, la englezi ea e „cel mai renumit clasic“. Poporul din Coreia spune: „Biblia în limba noastră e cea mai interesantă carte“. Da, biblia e cartea popoarelor.

Barbații lui Dumnezeu, cari au fost aleși pentru opera aceasta sfântă, au avut multe piedici. Când Luther traducea biblia, suspina și zicea: „Oh, Domnul meu, cum să fac eu ca scriitorii bibliei se vorbească nemțește?“ După terminarea ei a spus: „Dacă vor ceti cartea aceasta și nu se vor împedica, atunci nici nu vor cunoaște câte pietre au stat înaintea mea pe cari cu sudoare și cu frică trebuia să le dau la o parte“. Traducerea Bibliei în limbile popoarelor păgâne s'a realizat cu greutate și mai mari. Traducătorii munceau, plecați în genunchi înaintea lui Dumnezeu, recunoscând răspunderea mare care o au ei față de Dumnezeu și oameni: Și Dumnezeu i-ă încununat cu succes. *Tr. de M. Averbuch.*

Cel mai bătrân și renumit misionar.

Mulți predicatori din zilele noastre au încetat de a mai predica despre credința veche, păcatul, rasplata păcatului și renoirea completă a omului.

Oamenii de astăzi nu știu că înaintea lui Dumnezeu ei sunt păcătoși.

Predicile străbunilor noștri cari au luptat cu îndârjire împotriva păcatului, în ochii oamenilor de astăzi sunt ca niște vechituri, bune numai pentru muzeu sau anticar.

Și totuși noi avem și acuma un predicator bătrân, bătrân, cu școală veche. El și în zilele noastre predică deschis tot așa de bine și puternic ca și în vechime. Nu putem spune, că el ar fi bine cunoscut. El călătorește prin toată lumea, vorbește în toate limbele și dialectele. Vine la cei să-

raci, mai face vizite și la cei bogăți. Poți să-l vezi în atelierul muncitorului și în palatele împăratului. El predică la ortodocși și la sectanți, la oameni cu fel de fel de religie și la cei ce n'au nici-o religie. Textele de vorbire sunt multe și diferite, însă conținutul vorbirei lui e aceeași întotdeauna. El are un dar mare de vorbire, el e un orator splendid. Adeseori trezește în ascultătorii săi simțuri puternice, pe cari altul n'ar putea să le trezească nici-odată. Scoate lacrimi din ochii oamenilor, cari n'au plâns niciodată. De obicei cuvântul lui se îndreaptă deodată la mintea, inima și conștiința omului. El are niște argumente atât de puternice, încât nimeni până în prezent nu le-a putut tăgădui sau nega. O sim-

plă apropiere a acestui mare predicator zgudui inimile oamenilor. Apelul lui moaie orice inima tare. Toți îl urăsc și toți îl ascultă.

Purtarea lui se deosebește de purtarea altor predicatori. El predică fără politeță și delicateță. Adeseaori conturbă chiar și fericirea obștească; năvălește în viața individuală și familiară ca un musafir nepoftit. Câteodată el stă ascuns în dosul culiselor teatrului, după ușa balurilor. Umbra lui cade de multe ori pe masa jocurilor de cărți. Ii place să stea în localurile de petreceri. Il puteși vedea în prăvălii, în fabrici și în instituțiunile statului. El are o cheie misterioasă, cu care deschide orici loc departat și ascuns.

El poate intra și în parlament și se imprietenește cu unii foarte repede. Adunările publice și cele religioase sunt des vizitate de el. El predică într-un fel la toți: fie țaran, fie muncitor, fie deputat, sau ministru.; chiar și la regele în casă predică cu aceeaș îndrăzneală. Castelele, palatele, mănăstirile cu toată splendoarea și strălucirea lor nu-l intimidează de loc. În sfârșit nu există nici-un colț, cât de modest el ar fi, care ar putea fi ne băgat în seamă de ochiul lui veghetor.

Cum e numele acestui misionar?

În numărul viitor vom tipări încă ceva despre activitatea acestui mare predicator deasemenea și numele lui, pe care, cred, că îl cunoașteți.

Tr. de M. T.

SECTA PENTACOSTALILOR.

(Continuare.)

Într'o zi noi împreună cu cunoscuții noștri am plecat la adunarea pentacostalilor americani. Adunarea încă nu se începuse și în sală erau pușin vizitatori, însa ici-colo, în diferite colțuri, se auziau bocituri înădușite, suspinuri și câteodată strigăte. În dosul unei despărțituri deasemenea se auziau voci suspinătoare și strigăte. Dar iată pe platformă au ieșit niște femei îmbrăcate în haine albe. Una din ele, tânără la față, însa cu o înfățișare impunătoare conducea serviciul adunării. Ea dela început a căutat cu fel de fet de gesturi și cântări să miște simțurile ascultătorilor. Ea impunea să se cânte acelaș verset din cântare și țipa în timpul cântării: „Aliluia!“, „Fie Domnul lăudat!“. La fel strigau unele femei din public. După 2-3 cântări vioaie adunarea era deja atât de electrizată, că unii au început să sară, alții tremurau. Conducătoarea continua cu inflăcărare să dea unele sfaturi și mereu vorbea despre focul Duhului Sf. și necesitatea botezului cu foc după pilda ucenicilor lui Hristos, cu toate

că nici odată n'a deschis Biblia. Când au ingenunchiat pentru rugăciune, s'a stârnit un zgomot grozav. Unii strigau, alții urlau, unii băteau cu pumnii în pereți, alții loveau cu scaunele, în sfârșit era o privește atât de îngrozitoare, că era foarte greu să urmărești și să observi pe fie care în parte. La un moment dat pe neașteptate sare unul și începu să bolborosească atât, de urit, pareă că clocotea în gâtul lui și la sfârșit a scuiat ca o pisică speriată (Scuzăți-ma pentru comparația aceasta; alta mai bună și mai potrivită n'am avut). Prietenul meu mi-a spus că aceasta înseamnă: a vorbi în limbi. Aceasta „vorbire“ a durat 2-3 minute, după care a sărit altul și a bolborosit la fel. În felul acesta au procedat mai mulți cu deosebirea unul de altul, că fiecare bolborosea în alt mod. După fiecare „vorbire în limbi“ sărea cineva și talmăcea (!?) bolboroseala în limba engleză. În felul acesta făceau impresia, ca procedează după Sf. Scriptură: 1 Cor. 14,27.

Dar era curios, că cel ce avea

darul de „vorbi în limbi“ avea în timpul celor 2-3 minute aceleași expresiuni, dar cel ce avea „darul de tălmăcit“ ținea o predică de 20-30 minute. „Tălmăcirea“ era foarte bună și explicarea era după Evanghelie și prin aceasta ei înșelau lumea, fiindcă părea că cel ce bolborosește în „limbi streine“, a spus cuvinte înțelepte și prin procedeul acesta multe suflete slabe sunt prinse în mrejiile diavolului.

După aceasta o femeie—conducătoare a țipat și ridicând mâna sus, a pronunțat ceva care a influențat publicul foarte puternic. După ea o negroică care cânta la pian începu să tremure, sa țipe și frântă de chinuri grozave a leșinat și a cazut jos.

După ce au făcut colecta unul din ei a adus banii colectați înaintea conducătoarei și acolo a căzut jos. (e de mirat că n'a căzut înainte de a preda banii?) În același timp la dreapta unii au început să danseze cu batistele în mâini sub tactul cântării. În altă parte o fată tânără în haine albe dansa foarte grațios, apropiindu-se mereu de acela, care căzuse jos. Ea l-ar fi calcat, dacă alții n'ar fi oprit-o. E curios și interesant faptul, că au cântat și au dansat, dar pe fețele lor nu numai că nu se mai vedea bucurie, așa cum se obișnuște la oamenii din lume, ci dinpotrivă fețele lor aratau, că suferă dureri și chinuri mari și sunt prinși de o putere, de care ei nu pot scapa.

Conducătoarea tot timpul țipa; „Aliluia!“, „Lăudați pe Dumnezeu!“ . Eu cu soția n'am mai putut sta, căci toate procedeele lor erau bataie de joc și hulă împotriva lui Dumnezeu. Aci diavolul e mascat așa de fin, încât el este primit de mulți ca un inger ai luminei. Tot ce este sfânt și curat, aci e calcat sub picioare. Tronul satanei aci e ridicat sus și din înalțime el aruncă săgeți cu etichete frumoase: Sf. Duh, Isus Hristos, Dum-

nezeu, însă în realitate ele sunt pline de otravă care aduce moartea celor ce sa ating de ea. În felul acesta multe suflete cad în ghiarele diavolului. Când nenorocitele suflete dansează, strigă, pe fețele lor parcă se vede sigiliul satanei: „Ai mei sunteți!“ . Era foarte greu să mai stăm și să privim cum diavolul își bate joc de sufletele pentru cari a murit Hristos. Și noi am fost atât de influențați de duhurile necurate, încât în timp de trei zile n'am putut reveni în sâne. O singură participare atât ne-a murdărit sufletește, încât parcă simțeam că am săvârșit o crimă. Chiar și acum, când scriu acesta rânduri simt, că ma ating de ceva murdar și mi se face scârbă.

Mă mir foarte mult, că între credincioșii noștri evangheliști se află persoane cari au părerea, că pentacostalii sunt și ei copiii lui Dumnezeu, și un misionar mi-a spus că există limbi cerești pe cari Dumnezeu le dăruiește celor credincioși pentru întărirea credinței. Am cerțat scriptura, dar păreri de felul acesta n'am găsit. M'am interesat de părerile barbaților lui Dumnezeu, cari sunt renumiți în științele teologice*). Părerea lor este, că în scriptură nici nu se măi pomenește despre limbi cerești pentru cei credincioși. Sunt convins, că persoanele, cari au părerile pentacostalilor, sunt raniți de diavolul. În păcate grosolane ei n'au căzut, însă a căzut în cursele diavolului țesute cu dibăcie din lucruri spirituale. Sufletele aceste sunt așa de încurcate, încât minciuna o cred ca adevărul și totul văd într'o lumină falsă.

Cu ajutorul lui Dumnezeu în numărul viitor voi aduce dovezi din Sf. Scriptură despre aceasta învățătura periculoasă.

L. A.

*) Unul din ei este directorul Misiunii noastre Mildmay D-1 S. H. Wilkinson, care ocupă un loc însemnat în uniunea mondială a cunoscătorilor Bibliei.

UN BĂNUȚ DE AUR.

Era o mama care avea cinci fii. Ea avea o inimă darnică și la aceasta a învățat copiii săi. Pentru aceasta le-a împărțit câte-o monedă de argint, ca să aibă ce dărui în cutia săracilor.

Acești cinci fii unul după altul au jertfit banii. Primul, stringând moneda, s'a gândit : Pentru ce trebuie să fac eu aceasta ? Trebuie să dau bănuțul meu frumos și nu știu cine-l va primi. Poate mai bine ar fi să-mi cumpăr ceva, căci pe banul meu așa de mic un sărac nu-și va putea cumpăra nimic.

Și ia-lă că era gata să plece, dar s'a gândit la mamă sa. Ea a dat banii fiilor săi numai pentru săraci. Dacă mama lui va afla, că el n'a ascultat de porunca ei, atunci el va fi pedepsit. De frica pedepsei el, nemulțumit și murmurând, a aruncat banul în cutie.

Ingerul care stătea lângă cutie se uite trist la el și a zis : „ Acest ban e de fier “.

S'a apropiat al doilea fiu. El s'a gândit : „ Moneda e de argint curat. Mulți dau mai puțin decât mine. Lasă să vadă oamenii cât de mult dau eu “.

El a așteptat până când s'au adunat mai mulți oameni în jurul cutiei, și atunci, luând banul cu două degete, ridicându-l sus, ca să se vadă mai bine, a lăsat să cadă în cutie. Mulțumit în sine de fapta aceasta, el a plecat mai departe cu mândrie.

Ingerul a zis : „ Acesta este un ban de aramă “.

A venit al treilea fiu. El nu s'a

mai gândit la moneda sa. Cândul lui erau în altă parte, de exemplu : câmpul sportiv, jocurile de fot-bal, cine va câștiga premiul și altele.

Toți jertfesc — și el fără să se gândească prea mult, a aruncat nepăsător banul în cutie.

„ Acest ban este de nichel “, a zis ingerul.

Vine și al patrulea fiu, vesel și cu fața senină. „ Poate că acest dar îl va primi vre'un baiat ca mine “, se gândeste el, „ și va cumpara ceva bun și necesar și se va bucura “. Ce va cumpara el oare ? Cu aceste gânduri el aruncă banul său în cutie.

Ingerul zimbînd, zice : „ Acest ban este de argint “.

În sfârșit vine și al cincilea și cel mai mic fiu. El căuta să nu-l vadă oamenii, fiindcă îi era rușine de acest dar așa de mic. „ Dumnezeu îmi dă așa de multe bunătați și eu dau așa de puțin “. El s'a gândit, că în curând se va face om mare, va câștiga bani, atunci el va dărui mai mult, și nu va trebui să primească bani dela mamă sa, ci dinpotrivă va putea ajuta pe mama sa și în dorința lui arzătoare, el s'a rugat astfel : „ Domne Bun, fă-mă tare, ca să pot dărui mai mult “.

Ingerul de bucurie a sărutat pe baiat și a zis : „ Acest ban e un ban de aur “.

CU CINE SEAMĂN TU ?

Un om bătrân a spus odată : „ Lacomia de bani are gura de leu, care mereu strigă : „ Inghite tot ce afli în

jurul tău!" Are stomacul de lup, care nu se satură; cap de crocodil care poate plânge ca un inger. Laba de urs care mereu răsună: „Crrr, crr, în sacul meu, despre săraci să se îngrijească Dumnezeu; labă de pisică, fiindcă omul lacom curăță toate oalele. Dărnicia dimpotrivă are calități cu totul contrare. Cine din ei e mai fericit? Cu cine seamăn tu?

CÂTRE CETITORI.

Cu ajutorul lui Dumnezeu și în anul 1930 vom tipări revista noastră „Binevestitorul“, căutând a vă servi cu articole bune și folositoare.

Vom fi mulțumiți dacă cineva se va grăbi cu achitarea cheltuelilor din anul 1929 și astfel ne veți ajuta la tipărirea revistei.

Predicatorilor, învățătorilor și păstorilor vă putem trimete revista noastră gratis.

Deasemenea și celor lipsiți de mijloace le putem trimete gratis.

A apărut în limba rusa o carte foarte interesantă cu titlul următor: „Evrei și Hristos“ sau „Pentru ce evrei nu cred în Hristos“.

Prețui unui exemp. 6 lei.

Adresa redacției:

**Comunitatea Evreilor-Creștini
Noului Testament**

Sala „Bethel“ str. Vlad. Herza, 10
Chișinău—Basarabia

Felicităm pe toți copiii Domnului cu serbătorile amintirii Nașterii Domnului nostru Isus Hristos și cu Anul Nou. Vă dorim bogata binecuvântarea Domnului.

*Colaboratorii Misiunei,
Comunitatea Evreilor-Creștini
Noului Testament din Chișinău și
Prietenii Misiunei între poporul Izrael.*

Predici Biblice al Misiunei „Mildmay“ printre evrei

au loc în sala „BETHEL“
str. Vl. Herza 10 Chișinău.

În zilele următoare:

Sâmbătă la ora 4 după amiaza
pentru copii și părinți;
„ la ora 7 seara pentru adulți,
Duminica la ora 10 dimineața
pentru credincioși
„ la ora 7 seara pentru toți

Abonamentul anual — — 12 lei;
cu partea rusească — — 24 lei;
cu partea evreiască
și rusească 36 lei;
în provincie cu 6 lei mai scump.
(poșta).

Adresa: D-lui Marcu Tarlev, Mildmay Mission, str. Vlad. Herza No. 10
Chișinău, Basarabia—Roumania.

Redacția și administr. Misiunea Engleză „Mildmay“ L. Averbuch.

